

ЛИСТОВЕ ЖИВЛЕННЯ ПОСІВІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР ЯК ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ ПІДВИЩЕННЯ ВРОЖАЙНОСТІ

Якимчук М.В. – студент I курсу спеціальності 201 «Агрономія»
Науковий керівник **Овчарук О.В.** – кандидат сільськогосподарських наук
ovharyk01@gmail.com

Подільський державний аграрно-технічний університет

Ще не так давно в Україні відслідковувалася тенденція вирощування сільськогосподарських культур за технологією інтенсивного типу, при цьому зменшується кількість культур в сівозміні, що здатні відновлювати родючість ґрунту.

Такі культури як соняшник, кукурудза, озимий ріпак, зернові колосові культури фермери звикли удобрювати тільки азотом, в кращому випадку NPK, в той час забуваючи про мікроелементи, покладаючи надію на «невичерпні» поклади в ґрунті. Це одразу позначалось на кількості та якості вирощених врожаїв.

Тому, на сьогоднішній день, більшість аграріїв дійшли висновку, що при такому використанні земельних ресурсів та зміни клімату, стандартного живлення лише прикореневидами добривами замало.

Завжди бажаним є позакоренеve внесення таких елементів, як сірка, залізо та мідь. Річ у тім, що, окрім стимулюючої ролі різноманітних важливих для фізіології рослин процесів, ці елементи zarazом виконують роль фунгіцидів, забезпечуючи профілактичну та лікувальну дію.

Для нормального розвитку посівів є більшість мезо- та мікроелементів, доступних для позакореневого внесення. Інша річ, що не завжди підживлення повноцінним «коктейлем», у якому зібрано півтаблиці Менделєєва, є можливим та доцільним з економічної точки зору.

Сьогодні внесення такого важливого мікроелементу як, скажімо бор, є обов'язковим агрозаходом за вирощування сої (як мінімум, двічі), ріпаку та соняшнику, хоча в багатьох господарствах його внесення практикують на усіх видах сільгоспкультур. Річ у тім, що бор потрібний рослинам впродовж усього періоду вегетації, особливо в період початку цвітіння, а потім формування врожаю. Так само поширеним є внесення цинку, надто на кукурудзі і соняшнику. Цинк, зокрема, сприяє посухостійкості рослин, полегшуючи процеси дихання, відповідає за покращений обмін фосфору та транспортування поживних елементів по рослині.

Молибден сприяє синтезу білків і амінокислот, посилюючи споживання азоту рослиною. Це є особливо важливим на посівах бобових культур, здатних засвоювати атмосферний азот за допомогою бульбочкових бактерій.

Разом з тим, слід враховувати такий важливий фактор, як якість та ефективність робочого розчину з огляду на низку критеріїв. Це такі відомі

аспекти, як жорсткість та кислотність води, розмір краплі та її тривалість контакту із листовою поверхнею і, ясна річ, якість самих мікродобрив. Так, усі хелатні сполуки нормально працюють лише за рівня рН нижче 6,5, а звичайні солі мікроелементів навряд чи нормально розчиняться у жорсткій воді. Відповідно, під час розрахунку норм внесення потрібно обов'язково врахувати ці нюанси, по можливості додаючи ад'юванти, котрі дадуть змогу пробитися діючій речовині крізь восковий наліт поверхні листків рослин.

Останніми роками досить поширеним є підживлення посівів за допомогою сумішей гуматів - активних органічних речовин із високим вмістом калію та з додаванням мікроелементів.

Також, дедалі більшого поширення набувають хелатні сполуки мікроелементів з органічними кислотами. Механізм їхньої дії на рослини є набагато м'якшим, а ступінь засвоєння - значно вищим. Хоча заради справедливості слід сказати, що ефективність хелатних сполук також є різною і прямо залежить від виробника того чи іншого препарату.

Зважаючи на вище сказане, даний факт не означає, що варто відмовлятися від мінеральних добрив і використовувати лише добрива по листку. Позакореневе живлення є ефективним інструментом в програмі удобрення будь-якої культури при недостатній кількості елементів або коли доступність поживних речовин з ґрунту блокується біологічними (мікробіологічна активність ґрунту), фізико-хімічними (тип ґрунту, рН ґрунтового розчину, т.д.) чи екологічними факторами (вологість та температура).